

SM RO Rajavartio-osasto

Sisäministeriön poliisiosaston lausunto hallituksen esitysluonnoksesta Rajavartiolaitoksen rikostiedustelua koskevaksi lainsäädännöksi

Asia

Sisäministeriön rajavartio-osasto on pyytänyt sisäministeriön poliisiosastolta lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi Rajavartiolaitoksen rikostiedustelua koskevaksi lainsäädännöksi.

Lausunnossa on otettu huomioon sisäministeriön suojelupoliisin ja siviilitiedustelun ohjaus -toiminteen esittämät huomiot. Sisäministeriön poliisiosasto lausuu seuraavaa.

Yleistä

Rajavartiolaitoksen rikostiedustelusta säätäminen on kannatettavaa. Ehdotettu sääntely mahdollistaisi Rajavartiolaitokselle sen asiallisten rikostorjuntatoimivaltuuksien piiriin kuuluvan vakavan rikollisuuden osalta sellaisen uhkaperusteisen rikostiedustelutoiminnan, jollaista ollaan esittämässä rikostorjunnan yleisviranomaisena toimivalle poliisille poliisin rikostiedusteluhankkeen ensimmäisessä vaiheessa valmistellussa hallituksen esitysluonnoksessa (SM047:00/2023). Poliisin rikostiedustelun osalta on lisäksi valmisteltu lausuntokierroksella 8.6. – 3.8.2026 olevaa täydentävää hallituksen esitystä (SM033:00/2025).

Hallituksen esitysluonnoksen mukaan ehdotettavan lainsäädännön tavoitteena on vahvistaa Rajavartiolaitoksen mahdollisuuksia ennalta estää ja torjua laittomaan maahantuloon ja ihmiskauppaan liittyvää järjestäytynyttä ja muuta vakavaa rikollisuutta. Tämä tavoite ilmenee myös säännösehdoituksista ja esityksen perusteluista. Vastaavasti kuin poliisin uhkaperusteista rikostiedustelua koskeva sääntely myös Rajavartiolaitoksen uhkaperusteista rikostiedustelua koskeva sääntely perustuisi menetelmällisesti ja määritelmällisesti rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annetussa laissa säädettyihin salaisiin tiedonhankintakeinoihin. Lisäksi esityksessä ehdotetaan muutoksia ja täsmennyksiä muun muassa sääntelyyn, joka koskee rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annetun lain mukaista salaista tiedonhankintaa. Rajavartiolakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset automaattisesta tiedonkeräämisestä avoimista lähteistä.

Esityksen mukaan ehdotettavat muutokset parantaisivat Rajavartiolaitoksen mahdollisuuksia tehokkaammin puuttua uhkaperusteisesti laittomaan maahantuloon ja ihmiskauppaan liittyvään järjestäytyneeseen ja muuhun vakavaan rikollisuuteen. Sääntelyn tarve on sinänsä kuvattu seikkaperäisesti. Erityisesti voimassa olevan toimivaltuussääntelyn ja uhkaperusteisen tiedonhankinnan tarpeen näkökulmasta on esitysluonnoksessa (s. 11) todettu, että ”Rikostiedustelutoimivaltuuksien ehdotettu muutos edistäisi viranomaisten mahdollisuuksia paljastaa ja keskeyttää ihmissalakuljetukseen ja

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Sisäministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

ihmiskauppaan liittyviä tekoja erityisesti tilanteissa, joissa uhrin ja asianomistajan ei ole omaehtoisesti oltava yhteydessä viranomaisiin. Suljettujen etnisten, sosiaalisten tai muiden yhteisöjen sisällä tapahtuvien rikosten osalta yhteisöt voivat välillisesti suojata tekijöitä siten, että rikokseen osallisten tunnistaminen on vaikeaa. Tällöin, vaikka rikoksen olemassaolo voitaisiin päätellä yhteisön ulkopuolelta, saattaa kehenkään yksittäiseen ihmiseen olla mahdoton liittää asiaankuuluvaa tosiseikastoa niin, että perinteisen osallisuusopin mukaiset edellytykset rikosperusteiselle tiedonhankinnalle täytyisivät.”

Rajavartiolaitoksen henkilöstöresurssin osalta esitysluonnoksessa on arvioitu, että Rajavartiolaitos kykenee olemassa olevilla resursseilla käynnistämään rikostiedustelun. Täyden valmiuden saavuttamisen jälkeen rikostiedustelun johtamiseen ja operatiivisen toiminnan toteuttamiseen tulisi kuitenkin vahvistaa kokonaisuudessaan 10 henkilötyövuotta. Esitettyä arviota voidaan pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena. Poliisiosasto kuitenkin huomauttaa, että uhkaperusteisen rikostiedustelun ensisijainen tavoite on vakavan rikollisuuden muodostamien uhkien torjuminen ennalta eikä uusista toimivaltuuksista säättämisen vaikutuksia tulisi lähtökohtaisesti arvioida uusien rikostapausten havaitsemisen tai tutkintaan saattamisen taikka meneillään olevien tekojen keskeyttämisen kannalta (ks. esitysluonnoksen s. 32). Tällaiset muotoilut viittaavat enemmän voimassa olevan sääntelyn mukaiseen rikosten estämiseen tai paljastamiseen. Toisaalta selvänä voidaan pitää, että uhkaperusteinen rikostiedustelu sinällään tukee rikosten estämistä ja paljastamista.

Ehdotuksen lähtökohtana on, että sääntelyä voitaisiin soveltaa Rajavartiolaitoksen esikunnassa ja kaikissa sen alaisissa operatiivisissa hallintoyksiköissä. Sääntelymalli poikkeaa poliisin uhkaperusteista rikostiedustelua koskevaan hallituksen esitykseen ehdotettavasta mallista, jossa uhkaperusteinen rikostiedustelutoiminta tullaan esittämään keskitettäväksi keskusrikospoliisiin. Lausuntokierroksella olleessa poliisilain muuttamista koskeneessa hallituksen esitysluonnossa ehdotettiin, että uhkaperusteista rikostiedustelua olisi voitu toteuttaa kaikissa Poliisihallituksen alaisissa poliisiyksiköissä. Ratkaisun taustalla oli pyrkimys varmistaa paikallistason tuntemus vakavan rikollisuuden muodostamista uhkista sekä riittävä maantieteellisen kattavuus. Lausuntokierroksen jälkeisessä jatkovalmistelussa päädyttiin keskitettyyn ratkaisuun muun muassa sisäiseen ja ulkoiseen valvontaan sekä oikeusturvakysymyksiin ja sitä kautta sääntelyn valtiosääntöoikeudelliseen hyväksyttävyyteen liittyvistä syistä. Keskittämällä arvioitiin voitavan myös paremmin turvata uusien säännösten yhdenmukainen soveltamiskäytäntö. Valmistelun yhteydessä tuotiin myös esille se, että keskitetyssä mallissa yhteensovittamisen siviilitiedustelun kanssa arvioitiin olevan helpompaa kuin hajautetussa mallissa.

Keskeisenä perusteena uhkaperusteisen rikostiedustelun keskittämiseksi juuri keskusrikospoliisiin olisi se, että keskusrikospoliisin tehtävänä on poliisin hallinnosta annetun lain 9 §:n mukaan torjua kansainvälistä, järjestäytyntä, ammattimaista, taloudellista ja muuta vakavaa rikollisuutta. Jo lausuntokierroksella olleessa hallituksen esityksessä ehdotettiin uhkaperusteisessa rikostiedustelussa tehtävään kansainväliseen yhteistyöhön liittyvää päätöksentekoa keskitettäväksi keskusrikospoliisiin. Keskittämiskäytännön johdosta esitykseen valmisteltiin nimenomainen säännös Poliisihallituksen alaisen poliisiyksiköiden toimivaltuudesta avustaa keskusrikospoliisia sen johdolla yksittäisten operaatioiden toteutuksessa.

Rajavartiolaitoksen rikostiedustelua koskevan lainsäädännön jatkovalmistelussa tulisi arvioida mainittujen seikkojen merkitystä Rajavartiolaitoksen rikostiedustelun organisoinnissa. Arviointia tulisi tehdä myös sen suhteen, että ehdotetun poliisilain muutoksen mukaan poliisilaitokset eivät voisi itsenäisesti tehdä uhkaperusteista rikostiedustelua.

Keskittämiskäytännöllä olisi vaikutusta myös uhkaperusteiseen rikostiedusteluun liittyvään koulutukseen. Vaikka koulutus arvion mukaan järjestettäisiin nykyisten resurssien ja talousarvion puitteissa Poliisiammattikorkeakoulun ja keskusrikospoliisin yhteistyönä, pääpaino koulutuksenkin osalta tulisi toiminnan keskittämisen myötä olemaan keskusrikospoliisissa. Ehdotettavan poliisilain 5 b luvun mukaisen rikostiedustelutoiminnan keskittäminen keskusrikospoliisiin saattaakin vaikuttaa poliisin mahdollisuuksiin osallistua Rajavartiolaitoksen henkilöstön koulutukseen tai tukea Rajavartiolaitoksen uhkaperusteista rikostiedustelua muilla tavoin.

Esitysluonnoksessa on taloudellisten erityisesti tietojärjestelmiin liittyvien kustannusten osalta todettu, että tietojärjestelmäkehityksen kustannukset kohdistuvat pääosin poliisille ja tulevat huomioitua poliisin uhkaperusteista rikostiedustelua koskevissa esityksissä. Rajavartiolaitoksen osalta nähtävissä on poliisiin verrattuna vain vähäinen määrä tietoteknisiä hankintoja. Arvio

tietojärjestelmäkustannuksista vastaa nykyistä mallia, jossa poliisi tuottaa rikostiedustelun tietojärjestelmäkehityksen ja tarjoaa sen Rajavartiolaitoksen käyttöön.

Säännökohtaiset perustelut

Rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annettuun lakiin ehdotetut 35 § ja 36 c §

Ehdotetussa 35 §:ssä säädettäisiin jatkossa rajavartiomiehen turvaamisesta peiteltyssä tiedonhankinnassa rikoksen estämiseksi ja 36 c §:ssä säädettäisiin rajavartiomiehen turvaamisesta tietolähdetoiminnassa rikoksen estämiseksi. Ehdotuksesta ei näyttäisi ilmenevän, miksi turvaamisesta säädettäisiin ehdotetulla tavalla kahdessa eri pykälässä, vaikka pykälät ovat tiedonhankintakeinoa lukuunottamatta lähes saman sisältöisiä. Pykälien otsikoiden mukaan molemmissa säännöksissä on kyse rikoksen estämiseen liittyvästä rajavartiomiehen turvaamisesta.

Rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annetun lain uuden 3 a luvun 57 a §

Ehdotetussa pykälässä säädettäisiin uuden vakavan rikollisuuden torjumiseksi tehtävää rikostiedustelua koskevan 3 a luvun soveltamisalasta. Ehdotetun säännöksen mukaan mainitussa luvussa säädettäisiin Rajavartiolaitoksen tiedonhankinnasta sellaisesta Rajavartiolaitoksen rikostorjuntatoimivaltaan kuuluvasta vakavasta rikollisuudesta, joka vakavasti uhkaa yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta sekä sellaisen tiedon hyödyntämisestä uhkan torjumiseksi.

Säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 56–57) on todettu, että ”Rajavartiolaitoksen tiedonhankinta vakavan rikollisuuden torjumiseksi kuitenkin edellyttäisi, että yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta uhkaavan rikollisuuden estämisen, paljastamisen ja selvittämisen tulisi kuulua Rajavartiolaitoksen toimivaltaan. Ehdotettavalla rajauksella korostettaisiin sitä, että Rajavartiolaitoksen tiedonhankinnan vakavasta rikollisuudesta tulisi kytkeytyä Rajavartiolaitoksen tutkittavaksi kuuluviin rikoksiin.” Kirjausta on onnistuneesti tarkennettu myöhemmin säännöskohtaisissa perusteluissa, jossa on todettu, että ”käytettävällä ilmaisulla ”Rajavartiolaitoksen rikostorjuntatoimivaltaan kuuluva vakava rikollisuus” tarkoitettaisiin sitä, että rikollisuuden muodostavien rikosten estämisen, paljastamisen ja selvittämisen tulisi kuulua Rajavartiolaitoksen tehtäväksi. Uhkaperusteisessa rikostiedustelussa tiedonhankinta ja analyysi suunnataan tunnistettujen rikollisuuden muodostamien uhkien havaitsemiseen ja torjuntaan. Lain 4 §:ssä säädetään Rajavartiolaitoksen tutkittavaksi kuuluvista rikoksista. Rajavartiolaitoksen tiedonhankintaa vakavasta rikollisuudesta ei kuitenkaan olisi tarkoituksenmukaista rajata viittaamalla tähän pykälään, koska tiedonhankinnan tarkoituksena olisi luoda edellytyksiä rikollisuuden estämiselle ja se kohdistuisikin rikollisuuteen laajemmin ilmiönä eikä yksittäiseen rikokseen.”

Ehdotetun 3 a luvun soveltamisala kytkeytyy konkreettisemmin rikoslakirikoksiin kuin poliisilakiin ehdotettavan 5 b luvun soveltamisala. Tätä voidaan pitää välttämättömänä, koska Rajavartiolaitoksen asiallinen toimivalta rikostorjunnassa on määritelty nimenomaan tiettyjen rikoslakirikosten perusteella. Kuten edeltä ilmenee, rajanveto konkreettisten ja yksilöityjen rikosten estämisen, paljastamisen ja selvittämisen sekä toisaalta uhkaperusteisen rikollisuuteen kohdistuvan rikostiedustelun välillä on kirjattu säännöskohtaisiin perusteluihin varsin onnistuneesti. Poliisiosasto haluaa kuitenkin korostaa, että kuvattu toimivaltuuksien välinen jako tulee ehdotuksen jatkokehittelyssä ottaa korostuneesti huomioon ja arvioida sen vaikutuksia toiminnan organisointiin, koulutukseen, valvontaan jne.

Rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annetun lain uuden 3 a luvun 57 c §

Ehdotetun pykälän mukaan Rajavartiolaitoksen rikostiedustelun kohteena olisi yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaava laittomaan maahantuloon tai ihmiskauppaan liittyvä järjestäytynyt rikollisuus (1 momentti) sekä lisäksi yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaava laittomaan maahantuloon tai ihmiskauppaan liittyvä muu vakava rikollisuus (2 momentti).

Ehdotettua muotoilua voidaan pitää täsmällisenä ja tarkkarajaisena, vaikkakin sen tiivis kytkeä rikoksiin kaventaa kohdemääritelmää, kuten edellä on 57 a §:n säännöskohtaisten perustelujen osalta todettu. Kun otetaan huomioon, että järjestäytynyt rikollisuus tulisi ymmärtää varsin laajasti, mikä sinänsä on toimintaympäristössä ja järjestäytyneen rikollisuuden olemuksessa tapahtuneet muutokset huomioon ottaen perustelua, jää perustelujen osalta jossakin määrin epäselväksi, mikä olisi ehdotetun 2 momentin käytännön soveltamisala. Eli mitä käytännössä olisi yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaava laittomaan maahantuloon tai ihmiskauppaan liittyvä muu vakava rikollisuus,

johon ei liittyisi 1 momentin mukaisia järjestäytyneisyyden piirteitä. Sinänsä ehdotus mukailee pääpiirteissään poliisilain 5 b lukuun ehdotettuja kohdemääritelmiä eikä vakavan rikollisuuden torjunnan kyseessä ollessa kohteiden tunnistettu limittyneisyysskään ole perusteetonta.

Rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annetun lain uuden 3 a luvun 57 e §

Ehdotetun pykälän 3 momentin mukaan rikostiedustelukeino voitaisiin viimesijaisena keinona kohdentaa myös muuhun kuin rikolliseen toimintaan osallistuvaan henkilöön, jos keinon käytöllä voidaan perustellusti olettaa saatavan 57 c §:ssä tarkoitettua yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaavaa toimintaa koskevaa tärkeää tietoa.

Muotoilu vastaa lausuntokierroksella olleessa poliisilain 5 b luvun vastaavassa säännöksessä käytettyä muotoilua. Lausuntokierroksella saadun palautteen johdosta poliisilain 5 b lukuun ehdotettu momentti muutettiin jatkovalmistelussa muotoon:

”Rikostiedustelukeino voidaan kohdentaa myös muuhun henkilöön, jos rikostiedustelukeinoa ei ole mahdollista kohdentaa 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun henkilöön tai henkilöryhmään ja keinon käytöllä voidaan henkilön lausumien, käyttäytymisen tai erityisten olosuhteiden johdosta erittäin pätevin perustein olettaa saatavan 3 §:ssä tarkoitettua yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaavaa toimintaa koskevaa tärkeää tietoa.”

Rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annetun lain uuden 3 a luvun 57 o §

Ehdotetun pykälän 2 momentin mukaan rikostiedustelukeinolla hankittuja tietoja saisi aina käyttää syyttömyyttä tukevana selvityksenä sekä hengelle, terveydelle tai vapaudelle aiheutuvan merkittävän vaaran taikka huomattavan ympäristö-, omaisuus- tai varallisuusvahingon estämiseksi. Jos edellä mainitun vaaran tai vahingon estäminen ei kuulu Rajavartiolaitoksen toimivaltaan, asia siirrettäisiin viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

Momentin jälkimmäisen virkkeen osalta poliisiosasto katsoo, että perusteluissa tulisi tehdä selväksi, että merkittävän vaaran tai huomattavan vahingon käsillä ollessa Rajavartiolaitoksen tulisi pyrkiä estämään mainittu vaara ja vahinko käytettävissä olevin keinoin ennen kuin asia ehdotetun säännöksen nojalla siirretään toimivaltaiselle viranomaiselle.

Rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annetun lain uuden 3 a luvun 57 p §

Ehdotetun pykälän 2 momentin 4 kohdan mukaan Rajavartiolaitos saisi salassapitosäännösten estämättä luovuttaa rikostiedustelukeinolla hankittuja tietoja oma-aloitteisesti tai pyynnöstä syyttäjälle, jos se on yksittäistapauksessa välttämätöntä esitutkintalain 2 luvun 4 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetun rikoksen eli niin sanotun poliisirikoksen selvittämiseksi. Muotoilu vastaa lausuntokierroksella olleessa poliisilain 5 b luvun vastaavassa säännöksessä käytettyä muotoilua. Poliisilakiin ehdotettavaa säännöstä muutettiin lausuntokierroksella saadun palautteen johdosta.

Rikostiedustelukeinolla hankittujen tietojen luovuttamista toiselle viranomaiselle koskevan sääntelyn jatkovalmistelun osalta poliisiosasto pitää erittäin tärkeänä, että siinä otettaisiin huomioon Rajavartiolaitoksen uhkaperusteisessa rikostiedustelussa rikostiedustelukeinoilla hankitun tiedon luovuttaminen käytettäväksi ehdotetun poliisilain 5 b luvun mukaisten uhkien sekä valmisteilla olevan Tullin rikostiedustelusääntelyn mukaisten uhkien torjumisessa.

Rikostorjunnasta Rajavartiolaitoksessa annetun lain uuden 3 a luvun 57 u – x §:t

Pykälissä säänneltäisiin rikostiedustelussa tehtävässä yhteistyöstä keskusrikospoliisin kanssa (57 u §), ilmoitusvelvollisuudesta (57 v §), rikostiedustelun siirtämisestä keskusrikospoliisille tai Tullille (57 w §) ja tiedustelutoiminnan yhteensovittamisesta 57 x §. Säännökset muodostavat merkittävän toiminnallisen kokonaisuuden, jolla luodaan mekanismit sen varmistamiseksi, etteivät eri viranomaiset tee epätarkoituksenmukaista tai eri toimijoiden turvallisuutta vaarantavaa päällekkäistä työtä.

Poliisiosasto katsoo, että säännösehdotuksissa on hyvin huomioitu poliisin rooli rikostorjunnan yleisviranomaisena sekä keskusrikospoliisin rooli osana poliisia. Ehdotetun 57 u §:n säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 84) on todettu, että ”(s)iitä huolimatta, että rikostiedustelu keskitettäisiin keskusrikospoliisille, olisi poliisi yksi viranomainen. Tämän vuoksi momentissa säädetään Rajavartiolaitoksen velvollisuudesta antaa poliisille eikä keskusrikospoliisille tietoja. Tällä tavoin luovutetut tiedot

tulisivat osaksi poliisin tietovarantoja.” Kirjaus on toiminnallisesti tärkeä siinä suhteessa, että se mahdollistaisi lain sallimissa rajoissa keskusrikospoliisille luovutettujen tietojen hyödyntämisen laajemminkin poliisissa. Perusteluissa olisi kuitenkin tarve avata ehdotetun pykälän ja sen perustelujen suhdetta ehdotettuihin tietojen luovutussäännöksiin.

Ilmoitusvelvollisuutta koskevan ehdotetun 57 v §:n mukaan Rajavartiolaitoksen olisi ilmoitettava keskusrikospoliisille rikostiedusteluun liittyvän toiminnan aloittamisesta sekä siihen liittyvien tässä laissa säädettyjen rikostiedustelukeinojen käyttämisestä. Ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvista asioista ja ilmoituksen käytännön toteutuksesta sovittaisiin Rajavartiolaitoksen ja keskusrikospoliisiin välisessä yhteistoiminnassa. Poliisiosasto katsoo, että tämän tärkeän säännöksen perusteluissa tulisi tarkemmin kuvata, mitkä asiat kuuluvat lakisääteisen ilmoittamisvelvollisuuden piiriin ja mistä asioista voitaisiin ehdotetun säännöksen mukaisesti sopia yhteistoiminnassa.

Ehdotetun 57 w §:n osalta poliisiosasto toteaa, että vaikka säännös on lähtökohtaisesti tarpeellinen, tullin rikostiedustelua koskeva sääntely ei ole ollut esimerkiksi poliisiosaston arvioitavana eikä toisaalta ole käyty mitään keskustelua siitä, mikä poliisin ja tullin välinen työnjako on uhkaperusteisessa rikostiedustelussa, miten uhkaperusteisen rikostiedustelun torjuntakuvaa pidetään yllä, eikä siitä, miten tiedusteluvastuiden siirtäminen käytännössä toteutetaan. Rajavartiolaitoksen uhkaperusteista rikostiedustelua koskevan sääntelyn osalta tämä tarkoittaa sitä, että tiedusteluvastuun siirtämisestä Tullille ei tule ehdottaa säädettäväksi ennen kuin mainitut kysymykset on ratkaistu poliisin ja Tullin välisen vastuunjaon ja yhteistyön osalta.

Ehdotettu 57 x § on tiedustelutoiminnan koordinaation, ohjauksen sekä valvonnan toteutumisen kannalta erittäin tärkeä. Ehdotetun pykälän osalta poliisiosasto toteaa, että vastaavatyypisiä säännöksiä sisältyy tai on ehdotettu sisällytettäväksi eri säädöksiin. Tämä korostaa sääntelyratkaisujen yhteensovittamisen tärkeyttä sääntelyvaiheessa ja toisaalta yhteistyömekanismien ja -prosessien huolellisen valmistelun merkitystä lainsoveltamisvaiheessa. Itsestään selvänä voidaan pitää, että yhteensovittamisessa tulee korostuneesti ottaa huomioon koko tiedustelutoiminnan kokonaisuus eli siviili- ja sotilas-tiedustelu sekä säädösvalmistelun kohteena oleva poliisin, tullin ja rajavartiolaitoksen rikostiedustelutoiminta.

Rajavartiolain uusi 29 e § Automaattinen tiedonkerääminen avoimista lähteistä

Poliisilain 4 lukuun ehdotettavan 7 §:n mukaan päätös avointen lähteiden automaattisesta tiedonkeräämisestä voitaisiin tehdä enintään kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan. Rajavartiolain muutosehdotuksen mukaan päätös voitaisiin tehdä enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Lopuksi

Sisäministeriö pitää ehdotettua muutosta kannatettavana. Muilta osin sisäministeriöllä ei ole lausuttavaa.

Osastopäällikön sijaisena, poliisijohtaja Stefan Gerkman

Lainsäädäntöneuvos Heidi Aliranta

Liitteet Napsauta tähän hiirellä ja kirjoita liitteiden nimet kukin omalle rivilleen. Rivinvaihto enterillä.

Jakelu SM RO Rajavartio-osasto

Tiedoksi SM Sisäministeriö, Mari Rantanen
SM Sisäministeriö, Asseri Kinnunen
SM Sisäministeriö, Matti Sarasmaa
SM PO Poliisiosasto, Tomi Vuori
SM PO Poliisiosasto, Katriina Laitinen

VN/32466/2025-SM-11

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: